

OBSAH

„Nemohli by už udělat nic jiného než vás pomstít“ (Na cestě k Mnichovu)	11
„Tak blízko u kraje propasti...“ (V druhé republice)	14
„Nejsme jen obyvatelé prostoru, jsme národ“ (V protektorátu)	21
„Buchenwaldským vojínem“ (V koncentračním táboře)	27
„Není záruka, že jeho články budou mít požadovanou úroveň...“ (Gestapo 1943–1944)	35
„Kat dostal jinou uniformu“ (Komunistická samospráva v Buchenwaldu)	40
„Třeba se aspoň pokusit“ (Osvobození)	49
„Začíná jednání, abych šel do Lidovek“ (Vznik Svobodných novin)	53
„Stojíme v předvečer nového řádu“ (Publicistika po roce 1945)	58
„Může být život k nám tak nemilosrdný?“ (Proti komunistům)	69
„Voláme brigádu porozumění“ (Peroutkovy polemiky)	79
„Avšak ona je silná a my slabí...“ (Před únorem 1948)	85

„Peroutka do koutka“ (Odchod ze země)	89
„Mimo jiné jsme spojeni i zločinem...“ (Čekání na Slávku)	99
„Čím později tě honí, tím hůř“ (Politické strany v exilu)	107
„Angličané to u mne vyfáslí“ (Nový život v Británii)	111
„Jediný přirozený vůdce státnického formátu“ (Benešův vzkaz)	115
„Celý život jsem se stranil praktické politiky...“ (Masarykův demokratický svaz)	118
„Nemluvme o vině jednoho muže“ (Byl Edvard Beneš vinen?)	122
„Čechoslováci mohou dát dobrý příklad všem...“ (Vznik Rady svobodného Československa)	127
„Musíme držet Československo...“ (První kroky Rady)	134
„Kdybych se ještě jednou narodil...“ (Vstup do literatury)	138
„Nelze předělat základní fakt, že žijeme v tragédii...“ (Časopis Skutečnost)	145
„Rázem jsem se stal nadějí Free Europe“ (Rádio Svobodná Evropa)	148
„Pane Peroutko, toto je vaše rozhlasová stanice“ (Začátek vysílání)	153
„Jeden štěká na druhého...“ (Konflikty v Radě)	156

„Pro ně já jsem Mr. Czechoslovakia...“ (Spor o mnichovskou redakci RFE)	164
„Je to otázka peněz...“ (Peroutka a Američané)	172
„Nevidím jinou možnost než odejít...“ (Rezignace v Radě)	182
„Na pokraji vyschnutí duše“ (Nové spory v RFE)	184
„Mají málo, ale mají to jisté“ (Na cestě k obrodě Rady)	190
„Není ideální, ale je lepší než žádný“ (Založení Pracovního sboru RSČ)	193
„Jsme schopni dát radu těm, kdo s námi sympatizují?“ (Československé noviny)	196
„Viděli jste příliš mnoho Jidášů i Petřů“ (Peroutkovy talky)	205
„Děláte to dobře“ (Talky a domácí politika)	212
„Chtěli zabít Peroutku“ I (Výzva ke střetnutí s komunisty)	217
„Kdyby se jen sto lidí vrátilo, znamenalo by to otřes“ (Návraty uprchlíků)	220
„Chtěli zabít Peroutku“ II (Zájem komunistické rozvědky)	224
„Po vyjití z vězení bude řídit svému otci síť...“ (Eva)	227
„Politika není místo pro introverta“ (Odchod z Rady)	234

„Vidím: můj život byl tragický“ (Vnitřní život v Americe)	242
„Válka nebude, ale podmínky pro válku budou“ (Peroutkovy talky o americké politice I)	254
„Příšera komunismu obchází kolem svobodných zemí...“ (Demokratický manifest)	259
„Žádáme, aby iracionalisté nám řekli, jak urovnat konflikt na Středním východě“ (Peroutkovy talky o americké politice II)	266
„Násilí se vyplácí...“ (Peroutkovy talky o Sovětském svazu, Číně a Vietnamu)	270
„Kvetl kvítek, přišel kozel, chramst, a už je po kvítku“ (Šedesátá léta v Československu)	277
„Děláme si, co chceme, ale neztěžujte nám to“ (Normalizace)	285
„Jeho zájem o život je druhu uměleckého“ (Peroutka spisovatel)	290
„Snad se tím románem pobavíte“ (Oblak a valčík)	297
„Vydat se na otevřené moře...“ (Pozdější život Panny)	309
„Pane doktore, jsem ve vašich rukách“ (Závěr života)	314
Poznámky	319
Prameny	337
Jmenný rejstřík	341